

Vår första Skottlandsresa

Allt brukar börja med en dröm, så också vår Skottlandsresa. Vi vet inte riktigt vart idén kom ifrån, men Annica var till Skottland på tjänsteresa hösten 2002 och blev frälst i det lilla hon såg och Markel har sedan länge haft en fascination för whisky.

Vi började vår planering med att köpa en karta över Skottland (Michelin Motoring & Tourist Map) samt en reseguidebok (Fodor´s Exploring Scotland) för att pricka ut resmål av speciellt intresse. Vi stakade ut en lämplig färdväg för en resa på drygt en vecka. Resan planerades till slutet av augusti och när vi kommit så långt beställde vi hem DFDS Seaways katalog "EnglandsBåten".

Döm om vår förvåning när det fanns ett paket att köpa över nästan exakt samma rutt som vi prickat ut. Paketet hette Highlands & Islands och inkluderade båtresan med bil och hytt för två samt sju övernattningar på Bed & Breakfast. En nackdel vi såg med paketet var att ha fasta övernattningar och inte kunna ändra sig under resans gång. Efter lite diskussion kom vi dock fram till att eftersom det var vår första resa i Skottland, samt att den skulle vara under britternas semesterperiod skulle det kännas tryggare att ha boendet klart och kunna ägna all tid åt att upptäcka landet, istället för att leta efter ett boende och riskera att få ta in på dyra hotell. Sagt och gjort – vi beställde en paketresa från DFDS och den kostade oss 3995 kr per person.

Resan startade hemma i Sandviken med halvpackad bil lördagen den 16 augusti 2003. Vi hade bokart boende på båten natten mot avfärd från Göteborgs Hamn. Detta innebar att vi kunde göra oss hemmastadda på båten kvällen innan och sedan på morgonen bara gå iland för att köra ombord bilen. Det fanns en bra inhängnad parkering alldeles utanför terminalen som enbart kostade 50 kr/natt.

Resan över till Newcastle tog 25 timmar, vi hade otrolig tur med vädret – sol och ingen vind. Ombord blev det lite mat, några öl och ett biobesök. En nackdel med båten tycker vi är det dyra priset på mat, allrahelst frukosten – 89 kr per person!! Man har ju faktiskt inget val förutom att gå hungrig då...

Vår första erfarenhet av vänstertrafik med Indigon fick en tuff start – att ta sig ut från Newcastle och norrut mot Edinburgh. Puh!! Men med lite tur, noggrann kartläsning och faktiskt bra skyltat gick det bra. Bara en timme efter vi lämnat båten nådde vi gränsen till Skottland.

Vi kom till Edinburgh strax efter lunchtid måndagen den 18 augusti. Efter installation på vårt första B&B strax norr om city tog vi bussen till centrum och gick längs The Royal Mile. Solen sken och det var 20 grader varmt! Vårt boende var bra, förutom att bilen fick stå parkerad på gatan och på morgonen saknades de kromade ventilhattarna på däck...

Dag två bar det vidare norrut, genom de södra högländerna med blandat väder – sol och regn om vartannat, men ändå ganska varmt, ca 17 grader.

Första stopp för dagen blev den lilla byn Pitlochry och en liten promenad kring destilleriet Blair Atholl. Om ni kommer hit och tänkt er köpa hem whisky rekommenderar vi ett besök på Robertssons! En whiskybutik med ett enormt sortiment och med Skottlands lägsta priser. Här köpte vi några flaskor. Vidare åkte vi till Skottlands minsta destilleri, Edradour, som ligger alldeles utanför byn Pitlochry. Vi gick rundvandringen och fick den sedvanliga lilla ”dram” whisky som de flesta destillerier bjuder sina besökare på. Efter ett inköp i form av bärnstensfärgad dryck åkte vi vidare mot Inverness. Halvvägs gjorde vi ett snabbstopp på ytterligare ett destilleri, Dalwhinnie. Naturen i dessa södra Highlands är otroligt vacker och när vi var där blommande ljungen så många berg var helt lilafärgade!

Väl framme i Inverness hittade vi inte vårt boende. Med biljetterna fick vi en ”enkel” vägbeskrivning till de olika B&Bs, men denna var väl enkel. Vi fick fråga oss fram på ett turistcenter innan vi kom rätt. Men väl framme var det ett kanonboende med parkering på

gården. Vi tog en promenad i centrala Inverness som bara låg på 5 minuters gångväg från boendet och avslutade kvällen på en pub i centrum som vi kan rekommendera – No 27.

Dag tre tillägnade vi whisky för hela slanten. Vi gav oss in i det för dagen soliga Speyside med dess kända rutt kallad The Whisky Trail. Vi besökte Speyside Cooperidge (ett tunnbinderi), The MacAllan Destillery, Glenfiddich Destillery och Strathgill. Vi åkte dessutom genom vackra skogar med vackra floder rinnande i dalar och passerade ett 10-tal andra destillerier. Ett fantastiskt intressant område för de whiskyintresserade!

Efter ytterligare en natt på samma boende i Inverness gick färden vidare västerut mot nästa mål, Isle of Skye. Dagen bjöd på omväxlande sol och regn. Första stopp gjorde vi vid Falls of Measach – en klyfta gjord av istiden med ett vattendrag längst ner. Väl värt ett besök! Vi tog sedan en omväg på vår väg mot Skye över Applecross, och det var en speciell upplevelse. Nästan all väg bestod av s k Single Track Road, vilket innebär att man inte kan mötas två bilar på vägen, utan det finns mötesplatser med jämna mellanrum. Och det gäller att vara tuff, för lokalbefolkningen kör med full fart så att turisterna skall stanna och på så vis kommer de fram fortare. Vi lärde oss snart tekniken... Vägen upp till Applecross var fantastisk – den gick alldeles ut med kusten med höga klippor som stupade rak ner i havet och med alldeles gröna öar ute till havs. Och får överallt...det gäller att se upp för dom flyttar inte på sig i första taget. Efter ett stopp i Applecross åkte vi vidare söderut, men vägen gick inte direkt nedåt, snarare åt andra hållet – rätt upp i himmelen! Vi passerade en skylt med information om att vägen kunde vara oframkomlig

vintertid och därefter bar det rätt upp i molnen. Uppåt, uppåt och vidare uppåt och dessutom sådan ”enbilsväg”. Efter att Indigon fått jobbat sig riktigt varm kom vi upp på toppen av Beelach-na Bo, 626 m ö h, men tyvärr var det molnigt så det var ingen direkt utsikt den dagen. Om vägen uppför var jobbig för bilens motor, så är det ingenting mot vad bromsarna fick jobba på vägen ner!! Hela vägen ner var en slingring, brant serpentinväg!!

Därefter var vi framme vid bron till Isle of Skye och nu var det bara att leta reda på boendet som låg en bra bit ut i obygden. Vi åkte genom samhällen som blev mindre och mindre, tillika vägen och till slut på en liten grusväg fann vi vårt tredje boende, hemma hos John Fulcher och hans B&B The Old House. Till skillnad från de andra B&B vi bott på som var ”mini-hotell”, var detta verkligen i hans hem. John var en jättetrevlig kille som tipsade om flera sevärdaställen på Skye och i Skottland.

Isle of Skye bjöd på den mest fantastiska och dramatiska naturen vi såg på vår resa. Ön gör skäl för namnet "Den gröna ön" då allt är grönt, till och med bergen, förutom de vassaste klipporna. Klipporna stupar ofta rätt ner i havet och vattenfall forsar överallt! Superlativen räcker inte till!!!

Vår femte dag, fredagen, åkte vi runt på Skye. Vi började morgonen med en whisky – tuff start på en tuff dag. Vi bodde nästgårds till destilleriet Talisker och började dagen där med en dram, rundturen och lite shopping.

Lite kuriosa: Destilleriet Talisker ligger inte i byn Talisker, utan i Carbost. Byn Talisker finns med på kartan, men är inte så stor – där bor nio innevånare, varav fem i samma hus!! Detta sammanfattar Skye ganska bra.

Efter ett tips av John, vår boendevärd, åkte vi till fyren Neist, på Skyes västligaste punkt. Dit hade vi inte hittat om vi inte fått tipset. Snacka om små vägar långt ut på vischan. Här ute var det verkligen dramatisk natur. Klippor som stupar 100-tals meter rätt ner i havet.

Vidare norrut för att se på Old Man of Storr som är en klippformation gjort av lava vid öns bildande. Sen till Kilt Rock och dess utkikspunkt och därefter ner till hamnbyn Portree för lite middag.

Lördagsmorgonen var helt vindstill och solig när vi lämnade Isle of Skye för vår färd mot Fort William. Ett snabbt fotostopp vid Skottlands mest fotograferade slott, Eilean Donan Castle och sedan Loch Ness. Vi gjorde en liten avstickare till Glenfinnan strax väster om Fort William för att se den berömda tågviadukten från filmerna om Harry Potter – The Glenfinnan Viaduct och åt andra hållet från viadukten, utsikten över Loch Shiel. Vad säger man....

Vi hittade vårt boende lätt strax norr om Fort William och det var även det mycket bra, allrahelst eftersom det även här fanns parkering på gården. Staden Fort William är väl värt ett besök, både för shopping och en matbit.

Det var vår sista dag i Skottland och på söndagen bar det av på vår längsta dagsetapp, ner till Carlisle i England. Mycket motorväg och landskapet förändrades fort till ett plattare jordbrukarsamhälle så fort vi nådde Glasgow. Vi åkte fort förbi Glasgow då denna storstadstrafik inte alls lockade oss. Dagen var den varmaste på resan – sol och 25 grader varmt!! Även det sista boende var utmärkt, dock ej för bilen. Återigen var det parkering utefter gatan. Men det gick bra och efter en sista bacon och ägg-frukost for vi vidare mot hamnen i Newcastle. Och gissa om vi hade tur när vi upptäckte att det var helgdag just denna måndag i England. Nästan ingen trafik genom Newcastle, så lite felkörning över heldragna linjer gjorde inte så mycket...

Fastän bilen lämnade Sverige halvfull, och med en hel del shopping i Skottland, handlade vi ytterligare lite till vid det Outlet som ligger vid hamnen.

Båtresan hem gick bra, dock var det inte alls lika stilla som vid överresan. Vi är glada att vi tog åksjuk piller för säkerhets skull. När vi vaknade på natten rullade det ordentligt och ett par irländska damer i en välanvänd Mazda Miata såg inte så krya ut morgonen därefter.

Tisdag den 26 augusti, vid midnatt, var vi hemma igen!! Då hade vi tagit oss igenom det värsta regnvädret på hela resan och det var mellan Örebro och Sandviken!! Vår resa blev totalt 324 mil och bagagen var packad till bristningsgränsen när vi kom hem, bl a med åtta nya whiskyflaskor. Totalt så gick det åt 282 liter bensin, vilket motsvarar 0,87/mil.

Några tips inför en resa till Skottland kan vara att tanka bilen full alldeles innan ni kör ombord, likaså kör bilen nästan tom inför hemresan och tanka igen i Sverige. Bensinen är dyrare i Skottland, ca 12 kr/liter. När ni väl är i Skottland, speciellt i Highlands, passa på att fylla upp bilen när ni passerar en mack det kan vara ganska långt mellan mackarna. Likaså ha en detaljerad karta med, och om ni vet att ni skall köra bil i större städer, ta gärna ut kartor från till exempel deras Gula Sidorna så att ni hittar rätt. Och det sista tipset – kom ihåg att titta åt höger i rondellen innan ni kör in i dem!! Vi höll på att glömma det... och Storbritannien är nog det rondelltätaste stället på jorden...

”Slainte”
Annica & Markel